

havde foreslaaet af 2 pCt. til Kommunen til $2\frac{1}{2}$ pCt. — den er jo for Øjeblikket 3 pCt. og var af Regeringen foreslaaet nedsat til 2 pCt., medens den nu af Fler-tallet foreslaas sat til $2\frac{1}{2}$ pCt. — naar man tager det i Betragtning, ja, saa kommer man vistnok, tænker jeg, til det, som det ærede Medlem for Odense (Hey) kalder, at der foreslaas „væsentlige Forbedringer for Købstadkommunerne“. Det er disse Forbedringer, at man skal udrede flere Millioner Kroner mere i Skat, og at man skal have Andel i et meget mindre Tilskud fra Statskassen, kun $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. i Stedet for $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr.; det er, som sagt, vel det, det ærede Medlem for Odense kalder, at der foreslaas væsentlige Forbedringer for Købstadkommunerne. Jeg tænker mig, at han, naar han vender hjem, vil blive modtagen med megen Jubel i sin Købstad, fordi han har været med til at skaffe saadanne Forbedringer for Købstæderne.

Forslaget om, at Aktieselskaber skulle betale Indkomstskat til Staten, har Mindretallet ikke kunnet gaa med til. Vi finde det rimeligt, trods det, man vil sige om den Dobbeltbeskatning, der kan ligge deri, at Aktieselskaber, som drive Næring, betale Skat til Kommunen, men vi finde det ikke rigtigt, at de tillige skulle betale Skat til Staten, end ikke af et Beløb, der overstiger en vis Grænse, saaledes som her er foreslaaet. Vi finde dog, at der skal være Grænse for, hvad man kan forlange af Aktieselskaber, thi det vil jo i Virkeligheden komme til at stille sig saaledes, at de enkelte Personer komme til at betale først gennem Skatten til Kommunen som Aktionærer, dernæst som Aktionærer gennem Skatten til Staten, og endelig gennem deres personlige Indtægt, altsaa af den samme Indtægt paa en vis Maade 3 Gange.

Det Forslag, der er stillet under Ændringsforslag Nr. 7 om, hvorledes § 4 skal affattes, tilsigter at give en Regel, som det ikke er muligt at slippe udenom. Medens der nemlig i Lovforslaget opregnes en stor Mængde Indtægter, hvoraf Indkomstskat skal svares, er der her foreslaaet en ganske almindelig Regel, idet man siger, at af „al Aarsindtægt i Penge eller Genstande og Ydelser i Pengeværdi“ skal Indkomstskat svares. Derved kan intet være glemt. Men i øvrigt er dette jo mere en Redaktionsbemærkning, end den tilsigter at gøre nogen Forandring i Lovforslagets Regel.

Under Nr. 13 er der stillet et Ændringsforslag, som gaar ud paa, at for

Enkers Vedkommende skal i det første Skatteaar efter Mandens Død ikke ubetinget den af Manden hafte Indtægt lægges til Grund for Skatteindtægten; men Ligningskommissionen kan tage Hensyn til hendes forandrede Livsvilkaar. Denne Sætning er saa selvskreven, saa human og rigtig, at jeg ikke kan tænke mig, at nogen vil gøre nogen Indvending mod den. Jeg tror heller ikke, det maa jeg sige, at der i Udvalget har været gjort nogen reel Indvending mod den, men der er gjort den formelle Indvending, at det skulde være overflødigt, fordi der i sidste Stykke af § 24 findes en Regel, der skulde medføre det samme Resultat. Jeg maa imidlertid erkende, at jeg, trods den omhyggeligste Gennemlæsning mangfoldige Gange, ikke har kunnet tilegne mig den Opfattelse. Der staar ganske vist i § 24 Tale om Dødsfald, men i en ganske anden Forbindelse, der staar, at hvis bl. a. Dødsfald taler for, at en skattepligtig ikke ansættes efter hele sin Skatteindtægt, kunne Ligningsmyndighederne bevilge en Lempelse. Denne skattepligtige her er Enken, og Spørgsmaalet er saa, om et Dødsfald skal medføre, at hun ikke ansættes efter hele sin Skatteindtægt. Al Skatten i Loven skal jo udskrives efter Indtægten i det foregaaende Aar, men i det foregaaende Aar havde Enken ingen Indtægt, hendes Mand havde Indtægt, men der er ikke Spørgsmaal om, at den i § 24 givne Regel kan angaa dette Tilfælde. Det Dødsfald, der her er Tale om, er noget helt andet, det er et Dødsfald, der kan medføre, at [den enkelte skattepligtige af sin egen Indtægt bør beskattes mindre end før. Det er noget helt andet end det, der her foreslaas, at Enken ikke skal beskattes fuldt ud af *Mandens* Indtægt.

Ændringsforslag Nr. 14 gaar ud paa en Forandring i § 8, der tilsigter, at der for de Skatteyderes Vedkommende, hvis Skatteindtægt ikke overstiger 4,000 Kr., kan ske en Nedsættelse i Skatten for hvert Barn, for saa vidt Barnet ikke efter § 7 ansættes til selvstændig Skat. Det er en Redaktionsændring, men som har det paa sig, at man ikke vil gøre denne Regel anvendelig for alle mulige Indtægter. Vi finde det ganske unaturligt, at der skal fradrages 100 Kr. i Skatteindtægten for den Mand, der har 100,000 Kr. om Aaret, det er ganske meningsløst; der skal sættes en Grænse. Det maa være inden for et passende Maksimum af Skatteindtægt, at Fradraget skal ske. Og desuden skal enhver, der ønsker det, fremsætte Begæring derom. Skatteyderen er dog virkelig nær-